

1666(2), 3.

Conclusionum Theoretico-Practicarum
EXERCITATIO XIV.

38

Respondente.

CHRISTIANO SIGISMUNDO à Lichau/
Eq Franc.

CONCLUSIO. I.

NOVI operis nunciatio realis, quæ fit per jactum lapilli, utrum fiat ex opere, an vero in opus, non conveniunt Dd? (a) nobis parum interesse videtur. (b) Quod vero hunc modum nunciandi, ab usu recessisse tradunt nonnulli, (c) postulatum, imo falsum est (d)

(a) Prius defendunt plures laudati à Carpz. l. 1. Resp. 6. n. 4. Græven. l. 1. pract. concl. 17. consid. 2. Mindan. de mandat. l. 2. c. 30. t. 8. postorius post Bartol. Alexandr. Duaren. Donnell. omnes juris Hispani conditores censuisse, putat Pichard. ad Tit. d. interdict. c. 3. n. 224. p. 415.

(b) Pichard. d. l.

(c) Pichard. d. l. n. 224. Gothofred. ad l. 5. §. 10. meminisse ff. d. N. O. N. lit. n.

(d) Hunc n. modum, etiamnum hodiè apud Hollandos, nec non Gallos observari, tradit Groenew, d. ll. abrog. d. l. 5. §. 10. Et in Cam. Imper. receptum esse, constat ex iis, quæ tradunt Schwann. process. Cam. l. 1. c. 10. p. 56. Mindan. d. tr. l. 2. c. 30. t. 8.

II.

Quamvis novum opus in causa publica principaliter nuntient
R ent

ent cives, (a) non tamen illorum accedere sententiæ possumus, qui omnem nuntiandi facultatem incolis denegant. (b)

(a) l. 3. §. f. ff. d. nov. op. nunt.

(b) arg. l. 29. ff. ad Municip. l. 1. l. 4. l. 5. C. d. incol. Bachov. ad. Tr. vol. 2. D. 18. th. 2. l. a. Hahn. ad Wesenb. T. d. N. O. N. n. 3. Diff. Treutl. d. l.

III.

Colonus & inquilinus, licet novum opus nunciare nequeant, (a) si tamen videant in præjudicium locatoris, novum opus fieri, admonere eundem maturè tenentur, (b) ni actione ex contractu conveniri velint.

(a) l. 1. §. 19. d. nov. op. nunt. l. un. §. 3. & 4. ff. de remis. Molin. d. J. & J. tr. 2. d. 706. n. 27.

(b) arg. l. 11. §. 2. ff. locat. l. 13. §. 7. eod. Molin. d. l. in f. Gomez. V. R. tom. 2. c. 3. n. 21.

IV.

Pupillus sine tutoris autoritate, novum opus nunciare non potest. (a) Idem de minore curatorem habente, dicendum. (b)

(a) arg. princ. Inst. d. autor Tutor. junct. l. 5. pr. ff. d. N. O. N. Anton. Perez. in C. d. t. n. 5.

(b) arg. l. 3. C. d. in integr. restit. Bach. ad Treutl. vol. 2. disp. 18. th. 2. p. 12. Perez. d. t. n. 6.

V.

In causa privata, novum opus nuntiandi facultatem fœminis concessam esse, nulli dubitamus. (a) In causa verò publica, si non singulariter illarum intersit (b) non æquè. (c.)

(a) arg. l. 1. §. 19. ff. d. N. O. N. l. un. §. 3. & 4. ff. d. remis. junct. l. 43. pr. ff. d. procurat.

(b) arg. l. 6. ff. d. popul. act. Perez. in C. d. t. Tholosan. Syntagm. Jur. lib. 4. c. 28. n. 1.

(c) arg. d. l. 6. ff. de popul. act. Molin. d. I. & I. tr. 2. disp. 706. Perez. in C. d. t. n. 7. Bocer. class. 4. disp. 18. th. 16.

V I. Pro-

VI.

Procurator universalis, nec non is, qui mandatum habet speciale, si nomine Domini opus novum nuntiaverit, nullam de rato cautionem præstare cogitur.

arg. l. 1. C. d. Procur. l. 65. ff. eod. Molin. tr. 2. disp. 706. n. 29.
Bachov. in Comm. ad π. T. d. Procur. c. 4. n. 9. p. 823.

VII.

Novum opus nuntiare possunt, qui dominium non tantum, (a) sed & qui servitutum realem habent, (b) nec inter rusticam & urbanam faciendam hic distinctionem putamus. (c)

(a) l. 1. §. 19. ff. d. N. O. N. l. un. §. 3. d. remis. Molin., d. J. & J. tr. 2. D. 706. n. 25.

(b) l. un. §. 3. ff. d. t.

(c) arg. l. 47. ff. fam. hercisc. Dis. laudati à Pichard. l. 4. Inst. T. 15. §. 2. c. 4. n. 255.

VIII.

Nuntiatio fabro vel opifici facta, eo momento, quo facta est, dominum obligat.

l. 5. §. 3. l. 10. 11. ff. d. N. O. N. Bach. ad Tr. V. 2. D. 18. θ. 1. l. J. Pichard. ad T. J. d. interd. c. 7. n. 296.

IX.

Propter nudam ac simplicem refectionem, novum opus nuntiarum non potest.

arg. l. 1. ff. de via publ. Molin. d. J. & J. tr. 2. d. 706. n. 10.
Surd. l. 1. conf. 121. n. 7. Bachov. ad Tr. v. 2. D. 18. θ. 1. l. d. Pichard. d. l. vid. Matth. d. afflict. d. 392. n. 12. Casp. Klock. Tom. 3. conf. 166. n. 5.

X.

Nuntius, nuntiationi ritè factæ (a) stare tenetur, licet

R 2

nun-

nuntians causam justam nuntiandi non habuerit. (b) Notoriè autem frivola nuntiatio, impunè sperni potest. (c)

(a) vid. Carpz. l. 1. Resp. 7. n. 2. Zoel. in Comm. h. t. n. 15.

Gail. l. 1. obs. 16. n. 7. Bach, ad Tr. v. 2. d. 18. §. 1. l. a.

(b) l. 1. pr. ff. h. t. Gail. d. l.

(c) Carpz. d. l. Diff. Pichard. d. l. p. 417. n. 219. Clem. Merlin. d. 472. n. 7.

XI.

Præstita cautione, nuntiatio lege remittitur, (a) & jure quidem ff. indistinctè; (b) sed Codicis jure non aliter, quam si causa ita est comparata, ut intra tres menses expediri non possit. (c) Quod ipsum tamen hodiè non omnibus in locis observatur, ac proinde judicis arbitrio, quando acceptanda sit cautio, non immeritò relinquunt alii. (d)

(a) l. 5. §. 17. l. 8. §. 2. l. 20. §. 1. ff. d. N. O. N. Carpz. l. 1. R. 7. t. 1. n. 6. Gail. l. 1. O. 16. n. 17.

(b) d. d. ll.

(c) l. un. C. d. N. O. N. & ibi Brunn. Molin. d. J. & J. tr. 2. d. 706. n. 45. Mindan. d. mandat. l. 2. c. 31. t. 18. n. 26.

(d) Carpz. l. 1. t. 1. R. 7. Ant. Thesaur. decis. Pedemont. 204. ubi Senat. Pedemontanum ita judicasse refert. Pichard. t. J. d. interd. c. 9. n. 307. & seq. vid. Gail. l. O. 16. n. 17. Mindan. d. Mandat. l. 2. c. 35. n. 26.

XII.

Cautio de damno infecto, ad damnum præteritum non pertinet. a) Unde si antequam caveretur, ruinosæ ædes deciderent, quaeritur, quale juris remediū competat ei, qui ex ruina damnum passus est? Dist. hic opus videtur. Vel enim deciderunt ædes antequam à Prætorè vicinus sibi de damno infecto caveri petierat, vel postulata quidem, nec dum præstita verò cautione. Illic, aut ipsius negligentia cautio non est petita, & nullam habet de damno resarciendo actionem, adeò quidem, ut plerisq; placuerit, ne cogi quidem vicinum posse, ut ruderà tollat, si modo omnia, quæ jaccant, pro derelicto

relieto habeat. Si tamen colligere velit, omnia etiam inutilia tollere compelletur, nec non de damno cavere. (b) Nec interesse putamus, utrum de imminente damno extra iudicium admonitus fuerit vicinus, nec ne. (c) Quod tamen non ubique observatur. (d) Si vero propter aliquod impedimentum, non potuerit damni infecti nomine stipulari, interdictum redditur ei, in cuius aedes rudera deciderunt, per quod vicinus compellatur, aut tollere rudera, aut totas aedes pro derelicto habere. (e) Hic, iterum distingu. vel enim pendente iudicio cautionis corruerunt aedes, aut, decreta à Præatore cautione, & si cautum non fuerit, missione. Si prius, deliberatio Magistratus parti nocere non debet. (f) Si posterius, interest, an in possessionem missus, venire neglexerit, & debet is damnum sibi datum sibi imputare, (g) an vero priusquam in possessionem aedium ruinosarum venerit, aedes deciderint, quo casu missio fiet in rudera & aream, donec misso de omni damno & expensis fuerit satisfactum. (h) vel denique, an missus in possessionem metu ruinæ recesserit, non animo defendendi possessionem, (quod nec præsumitur) (i) quo casu beneficium missionis nequaquam amittet, in possessionem à Præatore missus. (k)

(a) l. 2. l. 7. §. 1. ff. d. damn. infect. & ibi Udalric. Zasius.

(b) l. 6. l. 7. §. ult. l. 44. eod.

(c) l. 44. pr. ff. d. t. Molin. d. J. & J. tr. 2. disp. 703. n. 6.

(d) Hinc jure Lubecensi, vicinus admonitus ut repararet, omne damnum post admonitionem vicino illatum, resarcire cogitur, non verò admonitus, non tenetur. Mœv. ad J. Lub. l. 4. T. 3. art. 3. Et nonnullis in locis sola protestatio sufficit. Groenew. d. ll. abrog. t. ff. d. damn. infect. vid. etiam Molin. d. l. n. 6. inf.

(e) l. 7. §. ult. l. seq. d. damn. inf.

(f) l. 15. §. 28. ff. eod.

(g) l. 15. §. pen. ff. d. t.

(h) d. l. 15. §. 34.

(i) Zal. d. l. 15. §. pen.

(k) d. l. 15. §. pen.

XIII.

Judicis, qui de damno infecto cavere jubet, est, præscribere ei, cujus res est, unde damnum timetur, ad quem usque diem seu terminum cavere debeat, (a) illoque finito, vel proximè accedente, si adhuc damnum timeatur, causa cognita, tempus prorogare, vel de novo cautionem decernere. (b) Præstita verò de damno infecto cautione, sine temporis adjectione, tunc, si quidem partium expressa conventionem dies fuerit ommissus, aut terminus, quocunque tempore damnum inde sequatur, solvere illud, qui eam cautionem præstitit, tenetur. (c) Sin verò per errorem, nullus terminus fuerit præfixus, tunc qui cavit, solum tenetur, usque ad terminum, intra quem in simili eventu, consuevit in ea regione caveri; (d) nisi opus sit factum in flumine publico, aut in ripa fluminis, quo casu cautio lege determinatur in decem annos integros, (e)

(a) l. 13. §. f. ff. d. damn. infect. Molin. d. l. 1. & l. tr. 2. D. 203. num. 9.

(b) l. 4. pr. ff. eod. Molin. d. l. n. 9. inf.

(c) l. 15. §. 1. ff. d. r.

(d) d. l. 15.

(e) l. 15. §. 2. ff. eod. Molin. d. l.

XIV.

Si ædes, ex quibus damnum timetur sint usufructuariae, tunc in arbitrio est vicini, num cautionem de damno infecto velit exigere à proprietario, an verò fructuario, uterque enim cautionem à vicino petitam præstare tenetur: Ille quidem repromittendo, hic verò satisfacendo. (a) Quod si propter contumaciam alterius mittatur in possessionem is, qui sibi caveri petiit, ex primo, & rursus ex secundo decreto, tunc si quidem usufructuarius judicialiter admonitus, non caverit, amittit is usumfructum: (b) Proprietarius verò non prius suum dominium, quam si ipse requisitus cavere, etiam sit contumax. (c) Si proprietarius solum cavere admonetur, & non usufructuarius, tunc usufructuarius non amittit suum usumfructum, sed proprietarius nudam ædium proprietatem. (d) Uter horum caverit, petere sane ab altero potest, antequam
damnum

damnum sequatur, ut sibi etiam caveat de parte damni, quam ad eum spectaret solvere, si simul cavisset, ac damnum sequeretur: (e) vel si damnum fuerit secutum, & is forte aliquid eo nomine præstitisset, partem valoris ejus damni, quod pro eo solvit. (f) Quod si ei non caveatur, nec contulerit aliquid is, pro quo alter cavuit, & quod solus præstitit; tunc distingu: an ad illum qui vel cavere vel solvere recusat, spectet resectio ædium in totum, vel pro parte, an verò non. Si prius, tunc siquidem sit proprietarius, dominium soli amittet, si pro vitio soli aliquid præstiterit usufructuarius. (g) Sin fructuarius contribuere recuset, uti frui prohibebitur. (h) Si posterius, tunc neque cautio, neque contributio damni, quod alter solus præstitit, ab altero, sive is proprietarius sit, sive usufructuarius jure exigere potest. (i)

(a) *l. hoc amplius 9. §. f. l. seq. ff. d. damn. infect. & ibi Udalric.*

Zaf. Molin. *d. l. & l. tr. 2. D. 703. num. 20.*

(b) *dict. l. hoc amplius §. f. ibi: Titium uti frui prohibebit. ff. d. damn. infect.*

(c) *arg. l. si finita 15. §. si quasint 24. ff. eod. Molin. dict. l. vers. quando is.*

(d) *Molin. d. l.*

(e) *l. quamvis 10. ff. d. t.*

(f) *l. si proprietarius 22. pr. ff. eod.*

(g) *d. l. quamvis in f. l. 22. ff. d. t.*

(h) *d. l. 9. §. f. l. 10. ff. h. t.*

(i) *dd, text. Udalric. Zaf. ad l. hoc amplius §. f. ff. h. t.*

XV.

Titius à Cajo, in suo sterquilinum habente, ex quo aqua & putredo in cellam Titii influit, cautionem de damno infecto jure petit.

l. 17. §. f. si serv. vind. arg. l. 24. §. ult. de damn. inf. l. 18. l. 29.

d. S. P. U. Kirchof. inter consil. var. JCor. p. 2. p. 172.

XVI.

Si auriga res non indicaverit, nec vectigal solverit, tunc ejus tantum res propriæ cadunt in commissum, non verò merces quas vehit.

arg.

8 *Conclusion. Theoretico-Pract. Exercitatio XIV.*

arg. l. 14. l. 8. §. 1. l. 11. §. 2. l. f. §. 11. de publ. & vectig. Bocer. d. regal. c. 2. num. 211. Gehaus peric: Acad. 7. q. 41. Diss. Köpp. decis. 50. num. 22. Mœv. ad J. Lub. p. 2. t. 3. art. 6. num. 18. Mindan. d. Mandat. L. 2. c. 43. §. 8. n. 16.

XVII.

Res commissa ob non solum vectigal, vindicatur de jure Civili, (a) etiam ab heredibus non solventis. (b) Hodie verò fiscus rem commissam propria autoritate occupat. (c)

(a) *l. 14. d. publ. & vectig. junct. l. 23. pr. d. R. V. Befold. p. 5. conf. 234. n. 36.*

(b) *d. l. 14. Bocer. de Regal. c. 2. num. 224. Mœv. ad J. Lub. d. l. num. 3.*

(c) *Köpp. dec. 50. num. 11. Mœv. ad J. Lub. d. l. art. 6. n. 4. Modest. Pistor. consil. 48. p. 2. n. 19.*

XVIII.

Qui vectigal non solvit, non potest illud offerendo moram purgare, & pœnam commissi evitare (a) nisi sit pupillus. (b)

(a) *arg. l. 7. §. 1. ff. h. t. Modestin. Pistor. p. 2. conf. 48. qu. 2.*

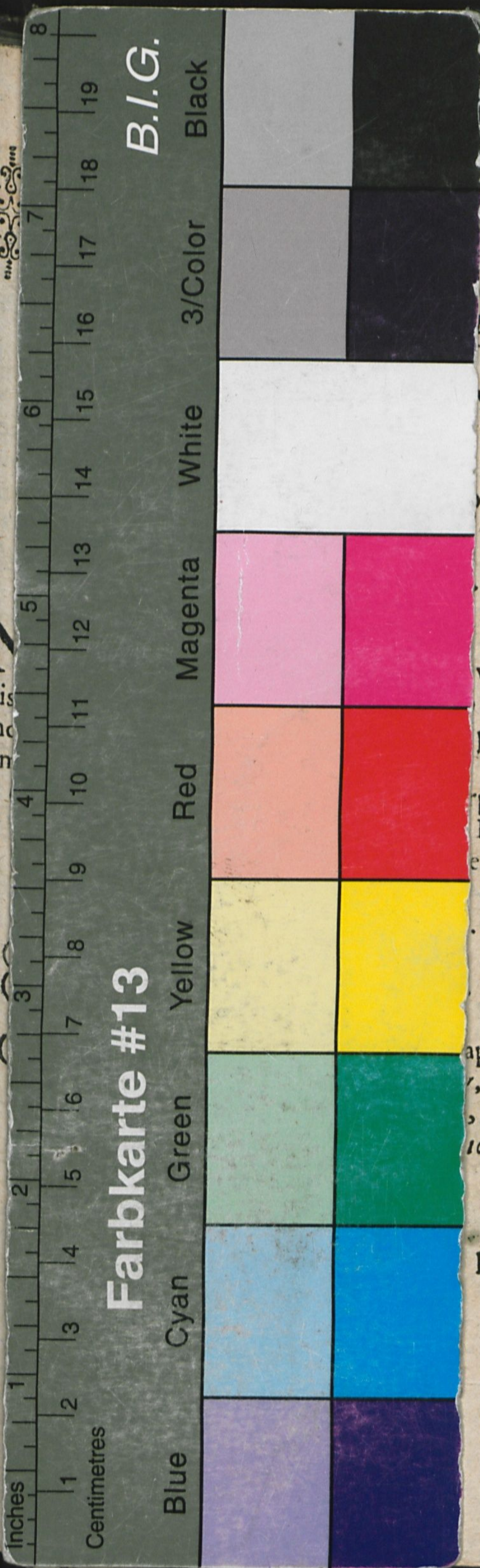
(b) *d. l. 7.*

X 2615924

7V 9A

Farbkarte #13
B.I.G.

Bardili

1666(2),3.

Practicarum
KIV.

38

o à Lichau/

jactum lapilli, utrum
veniunt Dd? (a) no-
hunc modum nunci-
postulatum, imo fal-

rpz. l. 1. Resp. 6. n. 4.
Mindan. de mandat.
exandr. Duaren. Do-
censuisse, putat Pi-
. 415.

s. S. 10. meminisse ff.

apud Hollandos, nec
r, d. ll. abrog. d. l. s.
constat ex iis, quæ
10. p. 56. Mindan. d.

principaliter nunti-
ent

